

Forhandlingen genoptoges.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Må jeg indlede med at takke de ærede ordførere for deres indlæg i går. Det kan næppe undre nogen, at jeg først og fremmest takker regeringspartiernes ordførere for deres udtalelser; men en tilsvarende tak vil jeg gerne rette til ordførerne for de to oppositionspartier, venstre og det konservative folkeparti. Det ligger vel i sagens natur, at de bemærkninger, jeg her har at gøre, i første linje tager sigte på de indlæg, der er kommet fra oppositionen, og kun i ringe grad kan beskæftige sig med de indlæg, der, om jeg så må sige, har fulgt regeringens linje i den forløbne periode op. Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om de udenrigspolitiske udtalelser.

De udtalelser om den udenrigspolitiske situation, der er afgivet af de ærede ordførere for de demokratiske partier, har på ny bekræftet den brede tilslutning til regeringens politik. Der er nuancer i fremstillingen af partiernes synspunkter, og der er vel mindre divergenser i det ene og det andet konkrete anliggende; men det er mig magtpåliggende at fremhæve den fælles indstilling til hovedspørgsmålene. For regeringen vil det selvsagt være en spore til fortsatte bestræbelser til fredens bevarelse og international afspænding at vide, at den hertil fortsat har fuld støtte i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på, at den vestlige verden ikke skulle glemme andre sider af samarbejdet end det militære. Heri kan vi fra regeringens side være ganske enige. Også vi lægger megen vægt på, at det vestlige samarbejde styrkes også på andre områder, og vil aktivt arbejde herfor, hvor mulighederne frembyder sig. Under NATO-mødet i København herskede der også — som jeg nævnte det i min beretning — enighed om at tilvejebringe et snævrere økonomisk samarbejde.

Det skulle ikke være nødvendigt på ny at komme ind på regeringens synspunkter i nedrustningsspørgsmålet; men det ærede medlem hr. Aksel Larsen deler åbenbart ikke denne opfattelse. Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg sagde i min redegørelse i fredags, men jeg vil dog gerne fremhæve, at regeringen i sin politik fortsat vil lade

sig lede af den fællesnordiske udtalelse fra udenrigsministermødet i Stockholm. Dette gælder, både for så vidt angår spørgsmålet om en kontrolleret indstilling af forsøg med kernevåben og spørgsmålet om regionale nedrustningsforanstaltninger i Centraleuropa.

Den polske plan om en atomfri zone tager i sin nuværende skikkelse ikke tilstrækkeligt hensyn til de vestlige sikkerhedsmæssige interesser, men dermed er ikke sagt, at regeringen stiller sig afvisende over for tanken om militære begrænsninger under kontrol i en centraleuropæisk zone. Tværtimod vil vi, som jeg også sagde under min redegørelse i tinget i fredags, fortsat lade tanken om en forsvarlig sikkerhedsordning for Centraleuropa indgå i vore overvejelser af spørgsmålet om, hvorledes de første etaper på vejen til en international afspænding kan tilbagelægges.

I sit indlæg berørte det ærede medlem hr. Aksel Larsen også spørgsmålet om den færøske fiskerigrænse. På dette punkt kan jeg indskrænke mig til at gentage, hvad jeg sagde i min beretning til det høje ting, at regeringen ønsker en udvidelse af fiskeriterritoriet ved Færøerne og Grønland og aktivt vil arbejde herfor. Da fiskeriterritoriet ved Færøerne imidlertid er fastlagt i en overenskomst med Storbritannien, må der forhandles med dette land, førend den ønskelige udvidelse kan gennemføres.

I anledning af det ærede medlem hr. A. C. Normanns udtalelser om Tysklands eventuelle oprustning med atomvåben skal jeg henvise til mine tidligere offentlige udtalelser herom. Vi har taget vort eget særlige standpunkt inden for NATO, hvad Danmarks stilling angår, og vi må på samme måde respektere andre landes afgørelser.

Hvad de ærede ordførere har udtalt om de europæiske markedsforhandlinger, giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. Jeg har med glæde lagt mærke til, at der fra alle sider synes at være enighed om, at vi ikke skal opgive håbet om at finde en for Danmark acceptabel løsning gennem et frihandelsområde, og at vi fortsat skal lægge mest mulig kraft i forhandlingerne herom.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen føjede dog hertil en frygt for, at vi fra dansk side